

Прави човѣци
престарѣли
съсъ калпаци
и бради,
и мустаци —
бѣли, бѣли.
Прави камили
съсъ гърбици,
вълци
и лисици,
и по дърветата —
многокрили
птици.
Снѣгъ, снѣгъ, снѣгъ,
като памукъ
пухкавъ,
лекъ
и мекъ,

но студенъ
като ледъ,
сипе вредъ
по цѣлъ день.
Вали
дни и нощи.
Хубаво е
да си имашъ
топли дрехи
и галоши,
и шейни,
и кънки
и
дългоноси
ски. —
Да тичашъ,
да се пързалишъ
и да се търкаляшъ.

А вечеръ,
когато вънъ
вѣтъръ плаче
и мразътъ
бѣлобрадъ
тежко крачи —
въ сладъкъ сънъ,
на мекъ
и дебель дюшекъ,
подъ топлия
юрганъ,
унесенъ
да почивашъ
и заспивашъ,
люлянъ
отъ майчина
пѣсень.

Драго Поповъ

— Мамо, — попита малкиятъ
заю-Хитрушко, — кога ще ми
позволишъ да отида хей тамъ
въ голѣмата гора да се пораз-
ходя?

— Ще ти позволя, маминото,
само когато ушитъти станатъ
дѣлги колкото моитъ.
— Защо само тогава, мамо?
— Защото въ голѣмата го-